32000R1995

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1995/2000
(2000. gada 18. septembris),
ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē uzlikto pagaidu maksājumu attiecībā uz Alžīrijas, Baltkrievijas, Lietuvas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu importu un izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz Slovākijas Republikas izcelsmes importu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [1], un jo īpaši tās 9. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu, kas iesniegts pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. PAGAIDU PASĀKUMI

(1) Komisija ar Regulu (EK) Nr. 617/2000 [2] ("pagaidu regula") uzlika pagaidu antidempinga maksājumu par tādu urīnvielas un amonija nitrāta (*UAN*) šķīdumu importu, kuru KN kods ir 3102 80 00 un kuru izcelsme ir Alžīrijā, Baltkrievijā, Lietuvā, Krievijā un Ukrainā, un pagaidām pieņēma saistības, ko piedāvāja Alžīrijas ražotājs eksportētājs.

(2) Minētajā regulā provizoriski secināja, ka tā attiecīgā ražojuma importam, kura izcelsme ir Slovākijas Republikā, un attiecībā uz kuru arī veikta tāda pati izmeklēšana, nekāds antidempinga maksājums nebūtu jāuzliek, jo netika konstatēts, ka minētais imports būtu izraisījis būtisku kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei.

B. TURPMĀKĀ PROCEDŪRA

(3) Pēc tam, kad tika izziņoti svarīgākie fakti un apsvērumi, pamatojoties uz kuriem nolēma noteikt pagaidu pasākumus attiecībā uz Alžīrijas, Baltkrievijas, Lietuvas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes *UAN* šķīdumu importu ("izziņošana"), vairākas ieinteresētās personas iesniedza rakstiskas piezīmes. Personām, kas to lūdza, deva iespēju tikt uzklausītiem.

(4) Komisija turpināja ievākt un pārbaudīt visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu galīgajiem atzinumiem.

(5) Visas personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem plānoja ieteikt galīgo antidempinga maksājumu uzlikšanu un to summu galīgo iekasēšanu, ko nodrošināja ar pagaidu maksājumiem. Tām arī deva laiku, kurā pēc izziņošanas tās varēja iesniegt viedokļus.

(6) Personu iesniegtās mutiskās un rakstiskās atsauksmes izskatīja, un vajadzības gadījumā attiecīgi mainīja pagaidu atzinumus.

C. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGI RAŽOJUMI

(7) Attiecīgais ražojums, kā noteikts pagaidu regulas 8. apsvērumā, ir *UAN* šķīdumi, šķidrais slāpekļa mēslojums, ko izmanto lauksaimniecībā. Neatkarīgi no slāpekļa daudzuma tajos, uzskata, ka visu *UAN* šķīdumu fizikālās un ķīmiskās īpašības ir vienādas un ka attiecībā uz šo izmeklēšanu tie tādēļ veido vienu ražojumu.

(8) Ņemot vērā iepriekš izklāstīto un to, ka neviena ieinteresētā puse nav izvirzījusi nekādus jaunus argumentus attiecībā uz Komisijas pagaidu atzinumiem par attiecīgo ražojumu un par apsvērumiem, kas izdarīti par līdzīgiem ražojumiem, fakti un atzinumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 8. un 9. atzinumā, ir apstiprināti.

D. DEMPINGS

1. Alžīrija

a) *Normālā vērtība*

(9) Ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, aizrādīja, ka tā ražošanas izmaksas ir nepareizi aprēķinātas, jo Komisija neņēma vērā apstākli, ka ievedmuitas nodoklis ir nomaksāts par importētajām izejvielām, ko izmanto attiecīgā ražojuma ražošanā eksportam. Minētais ražotājs arī aizrādīja, ka Komisija nepareizi noteica transporta izmaksas no rūpnīcas līdz ostai.

(10) Abas prasības tika izskatītas. Attiecībā uz ievedmuitas nodokli, prasību atzina par pamatotu. Tādēļ salikto normālo vērtību pārrēķināja, ņemot vērā šo faktoru. Attiecībā

[1] OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 905/98 (OV L 128, 30.4.1998., 18. lpp).
[2] OV L 75, 24.3.2000., 3. lpp.

uz transportēšanas izmaksām, prasību noraidīja, jo netika sniegta nekāda informācija, kas apstiprinātu minēto apgalvojumu. Pārējie, pagaidu regulas 11. un 12. apsvērumā izklāstītie atzinumi par normālo vērtību ir apstiprināti.

b) *Eksporta cena, salīdzinājums*

(11) Tā kā netika saņemtas nekādas atsauksmes par šiem punktiem, pagaidu atzinumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 13. un 14. apsvērumā, ir apstiprināti.

c) *Dempinga starpība*

(12) Tā kā netika saņemtas nekādas atsauksmes par metodoloģiju, ko izmantoja, lai aprēķinātu dempinga starpību, pagaidu regulas 15. apsvērumā aprakstītā metodoloģija ir apstiprināta. Ievērojot to, galīgā dempinga starpība ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās, izteikta kā procentuālā daļa no *CIF* cenas uz Kopienas robežas, tagad ir 9,7 %.

Tā kā vienīgais zināmais ražotājs eksportētājs veidoja visu Alžīrijas attiecīgā ražojuma eksportu uz Kopienu, tad atlikusī dempinga starpība ir noteikta tādā pašā līmenī.

2. **Lietuva**

a) *Normālā vērtība*

(13) Lietuvas ražotājs iebilda Komisijas pagaidu atzinumiem, aizrādot, ka tā normālā vērtība, kuru izveidoja neņemot vērā attiecīgā ražojuma iekšzemes pārdošanu, bija pārāk augsta un izraisīja nesamērīgu dempinga starpību (7,6 %). Jo īpaši minētais ražotājs aizrādīja, ka tā pārdošanas, vispārējie un administratīvie (PV&A) izdevumi ir pārspīlēti un ka šie paši izdevumi ir ņemti no citiem gada pārskatiem (revidētajiem gada pārskatiem par 1998. gadu), nevis no tiem, ko izmantoja, lai aprēķinātu ražošanas izmaksas (iekšējie vadības pārskati par izmeklēšanas laika posmu, no 1998. gada jūnija līdz 1999. gada maijam), tādējādi kropļojot rezultātus.

(14) Tā kā tika konstatēts, ka netika veikta attiecīgā ražojuma iekšzemes pārdošana, PV&A izdevumu summas bija jānosaka atbilstoši 2. panta 6. punktam Regulā (EK) Nr. 384/96 (še turpmāk "pamatregula"). Tā kā nebija neviena cita Lietuvas ražotāja, kura PV&A summas varētu izmantot, tad vienīgā Lietuvas ražotāja PV&A summas noteica "tai pašai vispārīgai preču kategorijai attiecīgajam eksportētājam vai ražotājam uzņēmējsabiedrības izcelsmes iekšzemes tirgū". Tādēļ ir jāpiemin, ka sākotnēji uzņēmējsabiedrība savā atbildē uz anketu vispār nesniedza nekādu informāciju par tās vispārējiem PV&A izdevumiem. Faktiski šī informācija tika sniegta pēc Komisijas nosūtītās vēstules ar lūgumu pēc trūkstošās informācijas, tomēr atsūtītā informācija bija ne tikai kļūdaina, bet arī nepilnīga, jo trūka informācijas par finansiālajiem izdevumiem. Tādēļ pagaidu noteikšanai droša informācijas avota (revidētos gada pārskatus par 1998. gadu) izmantošanu uzskatīja par piemērotu.

(15) Pēc pagaidu regulas publicēšanas PV&A izdevumus pārrēķināja, pamatojoties uz tiem pašiem iekšējiem vadības pārskatiem, ko izmantoja pagaidu atzinumos, lai noteiktu attiecīgā ražojuma ražošanas izmaksas. Komisija lūdza tālāku uzņēmējsabiedrības skaitliskās informācijas skaidrojumu un izskatīja visu informāciju, ko bija ieguvusi kopš izmeklēšanas sākuma. Tā nonāca pie slēdziena, ka skaitļi radīja patiešām pietiekami drošu pamatu, lai tos izmantotu. PV&A izdevumu pārrēķināšanas rezultātā normālā vērtība tika samazināta.

(16) Pēc galīgo atzinumu izziņošanas Lietuvas ražotājs izvirzīja jaunus iebildumus.

Vispārīgi, uzņēmējsabiedrība aizrādīja, ka pārskatītā metodoloģija ir izraisījusi vairākas pretrunas, jo PV&A izdevumu noteikšanai izmantotie pārskati bija nepilnīgi vai neprecīzi. Attiecībā uz šo vispārīgo piezīmi ir jāpiebilst, ka tie bija tie paši pārskati, ko izmantoja ražošanas izmaksu noteikšanai, un ka uzņēmējsabiedrība tos neapstrīdēja pagaidu posmā; patiesībā, uzņēmējsabiedrība spēcīgi uzstāja, ka arī šie pārskati ir jāizmanto PV&A izdevumu noteikšanai.

Tad uzņēmējsabiedrība izvirzīja vairākas konkrētas prasības. Pirmkārt, tā aizrādīja, ka iekšējie vadības pārskati par izmeklēšanas laika posmu nepietiekami novērtē gan tās kopējo, gan tās iekšzemes apgrozījumu. Prasību noraidīja, jo uzņēmējsabiedrībai kopš izmeklēšanas uzsākšanas bija pietiekami daudz iespējas sniegt pilnīgu un precīzu sava stāvokļa raksturojumu. Tā neko neminēja par iespējamo to skaitļu neprecizitāti, ko pati sniedza, līdz brīdim, kad tā nolēma apstrīdēt galīgos atzinumus, un pat tad nesniedza paskaidrojumu par apgrozījuma neatbilstībām.

Otrkārt, uzņēmējsabiedrība aizrādīja, ka tās eksporta PV&A izmaksas vadības pārskatos ir novērtētas par zemu, jo tie neiekļauj PV&A izmaksas eksportam uz ārpuskopienas tirgiem; tādējādi Komisijai vajadzēja atņemt lielāku summu no uzņēmējsabiedrības PV&A izmaksām, lai nonāktu pie precīzās iekšzemes PV&A izmaksu summas. Šo pretenziju noraidīja, jo attiecīgās izmaksas veidoja ļoti lielu ienākumu daļu no eksporta pārdošanas uz minētajiem citiem tirgiem, salīdzinājumā ar eksportu uz Kopienu, un jo agrākā procedūrā nekas netika minēts par šo neatbilstību un netika sniegti nekādi paskaidrojumi par šo vadības pārskatos neietverto izmaksu neievērošanu.

Treškārt, uzņēmējsabiedrība aizrādīja, ka daži tās finansiālie izdevumi nebija attiecināmi uz *UAN* ražošanu, jo lielu tās uzņēmējdarbības daļu sastādīja holdinga darbības. Šeit jānorāda, ka mēslošanas līdzekļu ražošana veido uzņēmējsabiedrības uzņēmējdarbības lielāko daļu, un turklāt uzņēmējsabiedrība atbildē uz aptaujas anketu neiekļāva nekādus datus par finansiālām izmaksām, apgalvojot, ka nevienas šādas izmaksas nav attiecināmas uz *UAN*. Komisija uzskatīja, ka visi izdevumi, kas nav tieši attiecināmi uz konkrēto ražojumu, tomēr ir jāattiecina un ka bez jebkādas citas pamatotas pieejas apgrozījums ir pietiekams pamats, lai noteiktu šos izdevumus. Tāpēc šo pretenziju noraidīja, izņemot to, kas attiecās uz finanšu starpniecības izdevumiem, kas, kā tika konstatēts, nebija obligāti jāņem vērā, jo tie nekādi nebūtu ietekmējuši galīgos atzinumus.

Ceturtkārt, tika aizrādīts, ka vispārējās un administratīvās izmaksas (V&A) bija jāiekļauj vienīgi tiktāl, ciktāl tās attiecās uz ražošanas darbībām. Uzņēmējsabiedrība uzrādīja tabulu ar skaitļiem, kurus, pamatojoties uz iepriekš minēto, sagatavoja tās ārējie revidenti. Šo pretenziju noraidīja, jo vēstulē, kurai bija pievienota tabula, revidenti skaidri atteicās sniegt atzinumu par minētajiem skaitļiem. Turklāt iepriekšējā daļā minētais arguments par izmaksu sadalīšanu uz apgrozījuma pamata ir vienlīdz attiecināms šeit. Noraidīta tika arī līdzīga prasība, ar kuru apstrīdēja to, kā tiek sadalīti V&A izdevumi, kas ir radušies saistībā ar tirdzniecības darbībām, un attiecībā uz kuru nekādi pamatojoši pierādījumi netika sniegti.

(17) Sūdzības iesniedzējs, Eiropas Mēslošanas līdzekļu ražotāju apvienība (*EFMA*), arī sniedza komentārus par metodi, kā tika noteikta normālā vērtība Lietuvas ražotājam, un aizrādīja, ka Komisijai būtu jāveic labojumi attiecībā uz:

— nolietojuma likmēm, pamatojoties uz to, ka tās, kuras piemēroja ražotājs bija pārāk zemas un nebijā saskaņā ar tām, ko piemēro Rietumeiropā un jo īpaši Kopienas ražošanas nozarē,

— pamatlīdzekļu novērtēšanu, pamatojoties uz to, ka ražotāja aktīvi netika novērtēti atbilstoši starptautiskajiem grāmatvedības standartiem,

— gāzes cenu, kas ir novērtēta pārāk zemu, un kuru iekasēja Krievijas gāzes piegādātājs un kura rezultātā izraisīja pārmērīgi zemas ražošanas izmaksas. Sūdzības iesniedzējs ierosināja Komisijai pārrēķināt ražotāja gāzes izmaksas, pamatojoties uz skaitļiem, ko ieguva no Kopienas gāzes piegādātāja, un kas norādīja kas ir uzskatāma par zemāko pieņemamo cenu, ko izmeklēšanas laika posmā Lietuvas ražotājs, kā varētu sagaidīt, būtu maksājis par gāzi.

Visas trīs prasības izskatīja. Attiecībā uz nolietojumu, nebūt ne visas, bet vairums likmju, ko izmantoja Lietuvas ražotājs, bija zemākas nekā tās, ko izmantoja Kopienas ražotāji, bet tomēr bija to variāciju diapazonā, ko konstatēja Kopienā; taču, amortizācijas izmaksas, kā procentuālā daļa no ražošanas izmaksām, nebija būtiski atšķirīgas no vidusmērā konstatētās Kopienas ražošanas nozarē. Turklāt likmes bija saskaņā ar Lietuvas grāmatvedības praksi. Pamatlīdzekļu novērtēšanu arī atzina par atbilstošu valsts grāmatvedības standartiem. Tāpēc šīs prasības tika noraidītas.

Attiecībā uz prasību par gāzes cenu, šis jautājums jau bija pamatīgi izpētīts procedūras pagaidu posmā, un tika secināts, ka nav nekādu pierādījumu, kas liecinātu, ka noteiktās cenas nebija ticamas vai ka tās neatspoguļoja patiesās piegādes izmaksas. Turklāt cena, ko maksāja Lietuvas ražotājs, netika atzīta par zemāku nekā cena, ko norādīja prasības iesniedzējs. Tāpēc šo prasību arī noraidīja.

b) *Eksporta cena, salīdzinājums*

(18) Ņemot vērā to, ka netika saņemti nekādas atsauksmes par šiem punktiem, pagaidu atzinumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 17. un 18. apsvērumā, ir apstiprināti.

c) *Dempinga starpība*

(19) Tā kā netika saņemtas nekādas piezīmes par metodoloģiju, ko izmantoja, lai aprēķinātu dempinga starpību, pagaidu regulas 19. apsvērumā aprakstītā metodoloģija ir apstiprināta. Tādēļ galīgā dempinga starpība ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās, ņemot vērā iepriekš minētās izmaiņas, izteikta kā procentuāla daļa no *CIF* cena līdz Kopienas robežai, ir 5,8 %.

Tā kā vienīgais zināmais ražotājs eksportētājs veidoja visu Lietuvas attiecīgā ražojuma eksportu uz Kopienu, tad atlikusī dempinga starpība ir noteikta tādā pašā līmenī.

3. **Baltkrievija, Krievija, Ukraina**

a) *Analoga valsts*

(20) Tā kā netika sniegti nekādas atsauksmes par Lietuvas kā tirgus ekonomikas trešās valsts izvēli, pagaidu secinājums, kas izklāstīts pagaidu regulas 22. apsvērumā, ir apstiprināts.

b) *Krievija*

i) Atsevišķs režīms

(21) Viens ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, pamatojoties uz to, ka attiecībā uz tā eksporta pārdošanu valsts nav nekādā veidā iejaukusies, lūdza tā prasību par atsevišķu režīmu pārskatīt. Par pamatojumu šai prasībai ražotājs izvirzīja šādus argumentus:

— tā eksporta pārdošanas nosacījumi un noteikumi tika brīvi noteikti,

— uzņēmējsabiedrības uzraudzības padome katru gadu ievēlēja akcionāri, kuru vairākums bija privātās uzņēmējsabiedrības vai privātpersonas. Visi padomes locekļi, izņemot vienu, bija neatkarīgi no valsts,

— maiņas kursa pārveidošanas notika pēc tirgus kursa.

(22) Komisija pārskatīja atsevišķā režīma prasību, koncentrējot savu analīzi šajā noslēguma posmā galvenokārt uz jomām, kas tieši ietekmē uzņēmējsabiedrības eksporta darbības. Ievērojot to, tā uzskatīja, ka uzņēmējsabiedrības izvirzītie argumenti bija pamatoti, un tā kā tika uzskatīts, ka valsts iejaukšanās līmenis nebija tāds, kas ļautu izvairīties no pasākumiem, ja eksportētājiem uzliek atšķirīgas maksājumu likmes, uzņēmējsabiedrības prasība tika apmierināta.

(23) Sūdzības iesniedzējs, nopietni iebilda pret atsevišķā režīma piešķiršanu noslēguma posmā šim ražotājam, jo Komisija noraidīja prasību pagaidu posmā, pamatojoties uz to, ka ražotājs "nav pietiekami brīvs no valsts ietekmes". Šim apstāklim vien vajadzēja būt pietiekamam, lai apturētu Komisiju lemt savādāk. Tas apgalvoja, ka Krievijas valsts ar gāzes cenu samazināšanu saviem mēslošanas līdzekļu ražotājiem radīja negodīgu konkurences priekšrocību un ka to eksporta pārdošanas apjomus tādēļ nevar uzskatīt par tīri uz tirgus nosacījumiem balstītiem darījumiem. Tas arī pauda bažas par pieaugošo potenciālu attiecībā uz izvairīšanos no maksājumiem, jo individuālā starpība bija nedaudz zemāka par valsts vienoto starpību.

Jānorāda, ka pagaidu posmā pieņemtie lēmumi vienmēr tiek pārskatīti, ņemot vērā saņemtos komentārus, un var tikt mainīti pirms galīgo atzinumu sasniegšanas. Lai gan, tiešām, valstij bija ietekme nosakot gāzes cenas, tomēr normālās vērtības noteikšana, pamatojoties uz salikto vērtību analogā valstī, padarīja šo argumentu par nebūtisku. Turklāt uzņēmējsabiedrība bija brīva izlemt, kādus daudzumus eksportēt un par kādām cenām. Jebkurā gadījumā pieņemt šo argumentu būtu līdzvērtīgi kā atteikt atsevišķo režīmu visām uzņēmējsabiedrībām, kuras neieguva tirgus ekonomikas statusu (t.i., jo tā neatbilda kritērijiem, kas izklāstīti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā). Attiecībā uz pieaugušo izvairīšanās risku ir izdarīta atsauce uz 23. apsvērumu, kas attiecas uz attiecīgās Krievijas uzņēmējsabiedrības neatkarību no valsts.

ii) Salīdzinājums

(24) Sūdzības iesniedzējs arī apšaubīja pamatojumu, uz kura balstoties normālo vērtību salīdzināja ar eksporta cenu, t.i., izmantojamo *FOB* (līdz eksportētājvalsts robežai). Tas apgalvoja, ka šīs metodes izmantošana ir izkropļojusi atzinumus, jo tā neņem pietiekami vērā atšķirības iekšzemes transporta izmaksās valstīs ar tirgus ekonomiku un valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, un ka, ja salīdzinājums tiktu izdarīts, pamatojoties uz ražotāja cenu, tad dempinga starpība būtu ievērojami lielāka.

Normālās vērtības salīdzinājums ar eksporta cenu būtu jāveic patiesi vienā tirdzniecības pakāpē, neatkarīgi no tā, vai izmanto *FOB*, vai ražotāja cenas. Šajā gadījumā attiecīgais ražojums ir neiepakota prece, kuras transportēšanas izmaksas veido ļoti lielu īpatsvaru no pārdošanas cenas. Pēc rūpīgas argumentu pārbaudes uzskata, ka *FOB* salīdzinājums tik tiešām sniedz nepamatotu priekšrocību uzņēmējsabiedrībām, kuru ģeogrāfiskā atrašanās vieta, ja tās atrodas valstīs ar tirgus ekonomiku, liegtu tām eksportēt neiepakotas preces, un tādēļ galīgās noteikšanas nolūkos *FOB*, uz kuru tika balstīts salīdzinājums, nomainīja pret ražotāja cenu. Tāpēc eksporta cenā izdarīja attiecīgas korekcijas, lai ņemtu vērā izdevumus transportam no ražotnes uz ostu, kā arī ostas pakalpojumiem.

iii) Dempinga starpība

(25) Individuālā dempinga starpība ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās, nodrošināja atsevišķu režīmu, un valsts vienotā dempinga starpība visiem ražotājiem tika pārrēķināta, izmantojot pārskatīto Lietuvas ražotāja normālo vērtību (skatīt 13. līdz 15. apsvērumu).

Tādēļ dempinga starpības, kas izteiktas kā procentuālā daļa no *CIF* cenas līdz Kopienas robežai, ir šādas:

JSC Nevinnomyssky Azot:	28,5 %
Visām pārējām uzņēmējsabiedrībām:	41,0 %.

c) *Baltkrievija*

i) Salīdzinājums

(26) Ņemot vērā izmaiņas salīdzinājumā, *FOB* nomaiņu pret ražotāja cenu līmeni (skatīt 24. apsvērumu), eksporta cenā izdarīja attiecīgas korekcijas, lai ņemtu vērā izdevumus transportam no ražotnes uz ostu, kā arī ostas pakalpojumiem.

ii) Dempinga starpība

(27) Dempinga starpību Baltkrievijai pārrēķināja, izmantojot pārskatīto Lietuvas ražotāja normālo vērtību (skatīt 13. līdz 15. apsvērumu).

(28) Ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, aizrādīja, ka tam netika pienācīgi izziņoti pagaidu atzinumi, un tādējādi tas ticis atturēts no patstāvīga vai būtiska viedokļa sniegšanas par dempinga starpības aprēķinu. Turklāt tas aizrādīja, ka eksporta apjomi ir tikuši nepareizi aprēķināti, jo netika

ņemta vērā atpakaļ atdošana un jo dažos eksportētajos *UAN* slāpekļa saturs, vairāk ierasto 32 % vietā, bija 30 %. Visbeidzot, tas aizrādīja, ka *CIF* vērtība ir tikusi kļūdaini aprēķināta.

(29) Attiecībā uz informācijas apjomu, kas bija izziņotajā dokumentā par pagaidu atzinumiem, uzskata, ka sniegtā informācija bija maksimāli iespējamā, lai nepārkāptu konfidencialitātes pienākumu pret vienīgo Lietuvas ražotāju attiecībā uz tā paša normālo vērtību.

(30) Attiecībā uz pārējām prasībām pieejamo informāciju pārskatīja un eksporta apjomus koriģēja. Saistībā ar *CIF* vērtības aprēķinu pagaidu regulas metodoloģija ir apstiprināta.

(31) Tā kā jaunas atsauksmes par dempinga starpības noteikšanu netika saņemtas, metodoloģija, kas izklāstīta pagaidu maksājuma regulas 31. apsvērumā, ir apstiprināta. Tāpēc valsts vienotā dempinga starpība, kas izteikta kā procentuālā daļa no *CIF* cenas līdz Kopienas robežai, ir 55,0 %.

d) *Ukraina*

i) Salīdzinājums

(32) Ņemot vērā *FOB* nomaiņu ar ražotāja cenu salīdzināšanā (skatīt 24. apsvērumu), eksporta cenā izdarīja attiecīgas korekcijas, lai ņemtu vērā transportēšanas izmaksas no ražotnes uz ostu, kā arī ostas pakalpojumu izmaksas.

ii) Dempinga starpība

(33) Komisija pārrēķināja Ukrainas dempinga starpību, izmantojot Lietuvas ražotāja pārskatīto normālo vērtību (skatīt 13. līdz 15. apsvērumu).

Tāpēc valsts vienotā dempinga starpība, kas izteikta kā procentuālā daļa no *CIF* cenas līdz Kopienas robežai, ir 50,4 %.

E. KOPIENAS RAŽOŠANAS NOZARES DEFINĪCIJA

(34) Ņemot vērā to, ka nebija nekādu atsauksmju un jaunas informācijas, pagaidu regulas 35. un 36. apsvērumā aprakstītie pagaidu atzinumi par Kopienas ražošanas nozares definīciju ir apstiprināti.

F. ZAUDĒJUMI

1. Uzkrāšanās

(35) Sūdzības iesniedzējs apšaubīja Slovākijas Republikas importa samazināšanos, taču neiesniedza nekādu jaunu informāciju. Šajā ziņā jo īpaši tiek uzsvērts, ka, salīdzinājumā ar visām attiecīgajām valstīm, gan Slovākijas Republikas izcelsmes importa apjoms, gan tā tirgus daļa bija mazākā un ka tā cenas nebija zemākas par Kopienas ražošanas nozares cenām. Pagaidu atzinumi attiecībā uz Slovākijas Republikas izcelsmes importa samazināšanās atbilstību tādēļ ir apstiprināti.

(36) Alžīrijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Alžīrijas izcelsmes imports, pamatojoties uz zemo dempinga starpību, mazo vidējo tirgus daļu un mazo cenu samazinājuma starpību, jāvērtē atsevišķi. Šajā ziņa jānorāda, ka Alžīrijas izcelsmes importa dempinga starpība ir augstāka par minimālo līmeni un šā importa apjoms izmeklēšanas laika posmā nav neliels. Turklāt, sakarā ar konkurences apstākļiem, importa apjomam bija tendence pieaugt, Alžīrijas ražotāja eksportētāja cenu politika bija salīdzināma ar citu ražotāju eksportētāju politikām citās attiecīgās valstīs un šim importam, kas izmatoja tos pašus tirdzniecības kanālus, konstatēja cenu samazinājumu. Šo iemeslu dēļ saskaņā ar pamatregulas 3. panta 4. punktu pagaidu atzinumi, kas aprakstīti pagaidu regulas 41. apsvērumā, ir apstiprināti.

2. Cenu samazinājums

(37) Ražotājs eksportētājs Baltkrievijā apgalvoja, ka 1999. gadā Baltkrievijas izcelsmes importam piemērojamais muitas nodoklis bija 6,8 % 1998. gadā un 6,5 %, kamēr Komisija *CIF* vērtību līdz Kopienas robežai, franko no piestātnes vērtības un nomaksātā nodokļa aprēķinā attiecībā uz visu importu izmantoja 6,5 %. *CIF* vērtību atbilstīgi pārrēķināja, kas tomēr neizmainīja pagaidu regulas 46. apsvērumā minēto cenu samazinājuma starpības diapazonu Baltkrievijas izcelsmes importam.

(38) Tā kā Krievijas izcelsmes importam piemērojamais muitas nodoklis arī mainījās 1999. gadā, cenu samazinājuma starpību Krievijas izcelsmes importam atbilstīgi pārrēķināja. Pārskatītais vidējais svērtais cenas samazinājums, kas izteikts kā procentuālā daļa no Kopienas ražošanas nozares cenām, ir 6,5 %. Bet citādi metodoloģija, kas izklāstīta pagaidu maksājuma regulas 46. apsvērumā, ir apstiprināta.

3. Kopienas ražošanas nozares stāvoklis

(39) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka zaudējumu analīzei stāvoklis 1995. gadā būtu jāsalīdzina ar to, kāds bija izmeklēšanas laika posmā, un nevis stāvoklis 1997. gadā ar stāvokli izmeklēšanas laika posmā. Šajā ziņā jāprecizē, ka būtisks kaitējums izmeklēšanas laika posmā ir viens no nosacījumiem, kam jāizpildās pirms var pieņemt antidempinga pasākumus. Jāpiebilst, ka pamatregulā nav prasības par zaudējumu esamību visu laiku zaudējumu pārbaudes laika posmā. Patiesībā šāds nosacījums radītu prasību, ka Kopienas ražošanas nozares stāvoklim četru līdz piecu gadu laikā ir nepārtraukti jāpasliktinās, pirms varētu ieviest pasākumus. Lai noteiktu, vai rodas šādi zaudējumi, var izmantot, citu starpā, iepriekšējos gadus un starp tiem konstatētās norises un tendences, un izmeklēšanas laika posmu. Šajā lietā izmeklēšanas laika posms attiecās uz laiku starp 1995. gadu un izmeklēšanas laika posmu un nevis tikai uz 1995. gadu un izmeklēšanas laika posmu, kā

ierosināja minētās puses. Ņemot vērā norises visā minētajā laika posmā, konstatēja ievērojamus Kopienas ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos, jo īpaši laikā no 1997. gada līdz izmeklēšanas laika posmam. Ņemot vērā iepriekš minēto, pagaidu atzinumi attiecībā uz būtiskiem Kopienas ražošanas nozares zaudējumiem tādējādi ir apstiprināti.

G. **CĒLOŅSAKARĪBA**

(40) Daži ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka Komisija novērtēja par zemu ietekmi uz vispasaules pārmērīgo piedāvājumu, ko izraisīja Ķīnas lēmums aizliegt urīnvielas importu no 1997. gada aprīļa. Šajā ziņā jāpiebilst, ka pārmērīgā piedāvājuma esamība vai neesamība, neraugoties uz ietekmes nozīmību, neattaisno importu par dempinga cenām, kas rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei. Tādēļ, tā kā nav nekādas jaunas informācijas, pagaidu regulas 62. un 63. apsvērumā aprakstītie atzinumi ir apstiprināti.

H. **KOPIENAS INTERESES**

(41) Tā kā nav nekādas jaunas informācijas, pagaidu regulas 64. līdz 69. apsvērumā aprakstītie pagaidu atzinumi ir apstiprināti.

I. **ANTIDEMPINGA PASĀKUMI**

1. **Antidempinga procedūras izbeigšana attiecībā uz Slovākijas Republiku**

(42) Ņemot vērā pagaidu regulas 60. apsvērumā izklāstītos secinājumus, t.i., ka netika konstatēts cenu samazinājums, ka importa apjoms bija salīdzinoši neliels un tirgus daļa maza un stabila, ar šo bez pasākumu ieviešanas izbeidz procedūru attiecībā uz Slovākijas Republikas izcelsmes importu.

2. **Zaudējumu novēršanas līmenis**

(43) Lai panāktu ieviešamo galīgo pasākumu līmeni, apstiprina, ka importa par dempinga cenām cenas ir jāpalielina līdz līmenim, kādā zaudējumus radošais dempings ir likvidēts.

(44) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka 5 % peļņas norma nebija reāla, un ka, nosakot tās cenas līmeni, kas nerada zaudējumus, jāizmanto augstāks peļņas līmenis. Tomēr, tā kā 5 % peļņas normu izmantoja iepriekšējos antidempinga gadījumos attiecībā uz *UAN* šķīdumiem un nebija faktoru, kas norādītu apstākļu maiņu, kura radītu nepieciešamību pēc jaunas izvērtēšanas, secināja, ka par atbilstošu peļņas līmeni saglabājas 5 % norma.

(45) Turklāt metodoloģija, ko izmantoja zaudējumu apjoma noteikšanai, un kas aprakstīta pagaidu regulas 70. apsvērumā, tika apstiprināta.

(46) Zaudējumu apjomu Baltkrievijai pārskatīja, lai ņemtu vērā apstākli, ka laikā, kad piemērojamais muitas nodoklis Baltkrievijas izcelsmes importam bija 6,8 % 1998. gadā un 6,5 % 1999. gadā, Komisija, kā minēts iepriekš, *CIF* vērtības līdz Kopienas robežai, franko no piestātnes vērtības un nomaksātā nodokļa aprēķinā izmantoja 6,5 % attiecībā uz visu importu. *CIF* vērtību pārrēķināja atbilstīgi. Jaunais zaudējumu apmērs Baltkrievijas izcelsmes importam ir 27,5 %.

(47) Tā kā 1999. gadā arī grozīja muitas nodokli, ko piemēro Krievijas izcelsmes importam, atbilstoši arī pārrēķināja zaudējumu apjomus Krievijas izcelsmes importam. Turklāt, ņemot vērā to, ka atsevišķu režīmu piešķīra vienam Krievijas ražotājam eksportētājam, individuālo zaudējumu apjomu aprēķināja atbilstīgi. Tomēr jaunie zaudējuma apjomi Krievijas izcelsmes importam saglabājas mazāki par konstatētajām dempinga starpībām.

3. **Saistības**

(48) Pagaidu posmā no Alžīrijas ražojošā eksportētāja pieņemtās saistības pārskatīja, lai koriģētu minimālo importa cenu, pamatojoties uz galīgiem atzinumiem attiecībā uz ražotāju (skatīt augstāk 9. līdz 12. apsvērumu).

Divu Krievijas uzņēmējsabiedrību, kas sadarbojās, piedāvātās saistības noraidīja. Vienas saistības noraidīja, jo attiecīgā uzņēmējsabiedrība nebija ražotājs eksportētājs, no kura šādas saistības varēja tikt pieņemtas, bet tirdzniecības starpniece, kas attiecīgo ražojumu pirka no ražotāja, kas nesadarbojās, un pārdeva to saistītam uzņēmumam eksportam. Otru saistību piedāvājumu noraidīja, jo uzņēmējsabiedrība ir kompleksais mēslošanas līdzekļu ražotājs, un tādēļ tai ir plašas noieta iespējas, saskaroties ar pasākumiem attiecībā uz vienu no tās ražojumiem. Jāuzsver, ka pie šādiem lietas apstākļiem saistību izpildes uzraudzība izrādītos neiespējama.

Ar līdzīgu pamatojumu noraidīja saistības, ko piedāvāja Baltkrievijas ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās.

4. **Galīgo pasākumu veids un līmenis**

(49) Ņemot vērā iepriekšminēto, uzskata, ka saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu galīgie antidempinga maksājumi jāievieš atbilstoši to konstatēto zaudējumu apjomu līmenim, kas ir mazāki par dempinga starpībām. Pagaidu regulas 15. un 19. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ tiek apstiprināts, ka atlikušie maksājumi Alžīrijai un Lietuvai jānosaka līmenī, kāds attiecīgi konstatēts katras valsts vienīgajam ražotājam.

(50) Lai nodrošinātu šo pasākumu efektivitāti un novērstu manipulācijas ar cenām, kas iepriekš novērotas procesos attiecībā uz mēslošanas līdzekļiem, ir apstiprināts, ka maksājumi jānosaka kā konkrēta summa par tonnu. Šie maksājumi ir šādi:

Valsts	Dempinga starpība	Antidempinga maksājuma pamatojums	Maksājuma apmērs par tonnu
Alžīrija			
— *Fertalge Industries*	9,7	9,7	*EUR* 6,88
Baltkrievija	55,0	27,5	*EUR* 17,86
Lietuva			
— *JSC Achema*	5,8	5,8	*EUR* 3,98
Krievija			
— *JSC Nevinnomyssky Azot*	28,5	27,4	*EUR* 17,80
— visas pārējas uzņēmējsabiedrības	41,0	32,0	*EUR* 20,11
Ukraina	50,4	45,7	*EUR* 26,17

(51) Individuālā uzņēmējsabiedrības antidempinga maksājuma likme, kas precizēta šajā regulā, ir noteikta, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas atzinumiem. Tāpēc tā atspoguļo izmeklēšanas laikā konstatēto stāvokli attiecībā uz minēto uzņēmējsabiedrību. Minēto maksājuma likmi (atšķirībā no valsts mēroga maksājuma, ko piemēro "visām pārējām uzņēmējsabiedrībām") tādējādi piemēro tikai to ražojumu importam, kuru izcelsme ir attiecīgajā valstī un kurus ražojusi minētā uzņēmējsabiedrība jeb minētā konkrētā juridiskā persona. Importētajiem ražojumiem, ko ražojusi jebkura cita uzņēmējsabiedrība, kuras nosaukums un adrese nav norādīta šīs regulas rezolutīvajā daļā, to skaitā uzņēmējsabiedrības, kas saistītas ar norādītajām uzņēmējsabiedrībām, nevar izmantot minēto likmi, un uz tām attiecina maksājuma likmi, ko piemēro "visām pārējām uzņēmējsabiedrībām".

(52) Jebkura prasība piemērot šo individuālo uzņēmējsabiedrības antidempinga maksājuma likmi (piemēram, pēc juridiskās personas nosaukuma maiņas vai pēc jaunu ražošanas vai tirdzniecības vienību izveidošanas) tūlīt jāadresē Komisijai [1], pievienojot visu attiecīgo informāciju, jo īpaši par izmaiņām uzņēmējsabiedrības darbībā, kas saistīta ar ražošanu, pārdošanu vietējā tirgū un eksportu, kuras saistītas, piemēram, ar minētā nosaukuma maiņu vai minētajām izmaiņām ražošanas un tirdzniecības vienībās. Komisija vajadzības gadījumā pēc konsultēšanās ar padomdevēju komiteju, izdarīs attiecīgus grozījumus regulā, papildinot to uzņēmumu sarakstu, kas gūst labumu no individuālajām maksājuma likmēm.

J. **PAGAIDU MAKSĀJUMU IEKASĒŠANA**

(53) Ņemot vērā konstatēto dempinga starpību lielumu un Kopienas rūpniecības nozarei nodarīto zaudējumu apmēru, uzskata par vajadzīgu pēc galīgi uzliktās maksājuma likmes galīgi iekasēt summas, kas nodrošinātas ar Regulā (EK) Nr. 617/2000 noteiktajiem pagaidu antidempinga maksājumiem.

[1] *European Commission*
Directorate General Trade
Directorate C
DM 24 – 8/38 Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo uzliek galīgo antidempinga maksājumu urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importam ūdens vai amonjaka šķīdumā, kura KN kods ir 3102 80 00 un kura izcelsme ir Alžīrijā, Baltkrievijā, Lietuvā, Krievijā un Ukrainā.

2. Maksājuma apmērs EUR par tonnu, kā norādīts tālāk, attiecīgajām valstīm ir:

Valsts	Uzņēmējsabiedrība	Maksājuma apmērs par tonnu	*TARIC* papildu kods
Alžīrija	Visās uzņēmējsabiedrībās	*EUR* 6,88	A999
Baltkrievija	Visas uzņēmējsabiedrības	*EUR* 17,86	–
Lietuva	Visas uzņēmējsabiedrības	*EUR* 3,98	–
Krievija	JSC Nevinnomyssky Azot357030 Russian Federation, Stavropol region Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	*EUR* 17,80	A176
	Visas pārējās uzņēmējsabiedrības	*EUR* 20,11	A999
Ukraina	Visas uzņēmējsabiedrības	*EUR* 26,17	–

3. Gadījumos, kad ražojumi ir bojāti pirms laišanas brīvā apgrozībā un tāpēc muitas vērtības noteikšanas nolūkā faktiski samaksāto vai maksājamo cenu aprēķina proporcionāli saskaņā ar Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 [1] 145. pantu, antidempinga maksājuma summu, kas aprēķināta pēc še iepriekš norādītajām summām, proporcionāli samazina atbilstoši faktiski samaksātajai vai maksājamai cenai.

4. Neatkarīgi no 1. punkta galīgo maksājumu nepiemēro importam, kas laists brīvā apgrozībā saskaņā ar 2. panta noteikumiem.

5. Ja nav noteikts citādi, tad piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

6. Procedūra attiecībā uz Slovākijas Republikas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu importu tiek izbeigta.

2. pants

1. Saskaņā ar saistībām, ko piedāvāja:

Uzņēmējsabiedrība	Valsts	*TARIC* papildu kods
Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche *Hydra* *Alger*	Alžīrija	A107

un kuras akceptējusi Komisija, imports, kad laists brīvā apgrozībā, ir atbrīvots no 1. panta 2. punktā noteiktā antidempinga maksājuma, ja iepriekšminētā uzņēmējsabiedrība to ražojusi, tieši eksportējusi un par to rēķinu piestādījusi importētājuzņēmumam Kopienā un ja tas ir deklarēts ar attiecīgo *TARIC* papildu kodu.

[1] OV L 253, 11.10.1993., 40. lpp.

2. Atbrīvošana no maksājuma ir atkarīga no tā, vai attiecīgās dalībvalsts muitas dienestam tiek uzrādīts eksportētājuzņēmuma izsniegts derīgs uzņēmuma rēķins, kas ietver Regulas (EK) Nr. 617/2000 pielikumā uzskaitītos būtiskos elementus.

3. pants

Summas, kas, ievērojot Regulu (EK) Nr. 617/2000 par Alžīrijas, Baltkrievijas, Lietuvas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu importu, nodrošinātas ar antidempinga pagaidu maksājumiem, iekasē pēc galīgi noteiktās maksājuma likmes. Summas, kas pārsniedz antidempinga galīgā maksājuma likmes, atmaksā. Ja galīgo maksājumu likme pārsniedz pagaidu maksājumu likmi, galīgi iekasē tikai summas, kas iemaksātas pagaidu maksājumu apmērā.

4. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2000. gada 18. septembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

H. VÉDRINE